

Advies

Rolnummer: RP. 137

DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR RIJK EN POLITIE, ADVISERENDE NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING EN ADVIES INZAKE EEN GESCHIL
TUSSEN:

Ondernemingsraad van de Penitentiaire Inrichtingen Amsterdam, hierna te noemen: OR, enerzijds
en

Algemeen directeur van de Penitentiaire Inrichtingen Amsterdam, hierna te noemen: de bestuurder
anderzijds.

Verloop van de procedure

De OR bij de Penitentiaire Inrichtingen Amsterdam (hierna: PI) heeft zes onderdeelcommissies (OC's) ingesteld, waaronder de OC De Weg/Tafelbergweg, die vervolgens weer in tweeën zijn gedeeld. In oktober 2008 waren vier personen lid van OC De Weg (hierna: de OC), te weten: de heer T.C. Zwarts, de heer N. Louman, de heer A. Celik en de heer D.S. van Teunenbroek.

In 2007 is een langlopend project gestart voor verhuizingen. De Weg maakte eveneens onderdeel uit van deze verhuisplannen. Hiervoor zijn in september 2008 voorbereidingen getroffen en in een e-mailbericht d.d. 23 september 2008 van de Unitdirecteur, de heer C. Bakker, aan het personeel werd een mogelijke verhuisdatum van 6 oktober 2008 genoemd. De OC was hierover niet ingelicht en haar was evenmin advies gevraagd. De OC meent evenwel dat haar op grond van artikel 25, lid 1, sub f WOR adviesrecht toekwam. De OC meldt deze zienswijze vervolgens aan de Locatiedirecteur, de heer J.L. van Hoorn, die dit meldt aan de Unitdirecteur.

Op 25 september 2008 vindt een informeel gesprek plaats tussen de OC en de Unitdirecteur met betrekking tot de aanstaande veruizing.

Op 30 september 2008 verzoekt de OC schriftelijk om uitstel van de verhuizing. Diezelfde dag heeft de OC eveneens een gesprek met de lokale coördinator, de heer E. Perotti. Evenals de Unitdirecteur geeft deze aan dat uitstel van de verhuizing geen probleem zal geven.

Op 30 september 2008 wordt door de afdelingshoofden, L. Mattheus en I. Jansen, aan het personeel een e-mailbericht verzonden met de mededeling dat de verhuizing op 6 oktober 2006 zal plaatsvinden. De Locatiedirecteur geeft bij navraag door de OC aan dat hij in opdracht van de Algemeen directeur, de heer R.A. Kloeken, handelt en niet bevoegd is om te beslissen over een adviesaanvraag. De Algemeen directeur verwijst de OC terug naar de Locatiedirecteur, omdat volgens hem de verhuizing onder diens verantwoordelijkheid valt.

Een adviesaanvraag blijft uit, waarna de OC besluit om op 6 oktober 2008 een crisisberaad (vanaf 8:15 uur tot 16:15 uur) te houden. De OC doet hiervan mededeling op 5 oktober 2008 aan de Locatiedirecteur, die zegt: "Als je dat doet, dan doe je dat op eigen verantwoordelijkheid".

Bij brieven d.d. 13 en 14 oktober 2008 van de Locatiedirecteur wordt aan voornoemde OC-leden bericht dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan plichtsverzuim door op de dag van verhuizing crisisberaad te houden.

Bij brief d.d. 28 oktober 2008 antwoordt de OC aan de Locatiedirecteur dat het geschil tussen partijen een OC-aangelegenheid betreft en geen individuele kwestie is. De OC is van mening dat sprake is van benadeling als bedoeld in artikel 21 WOR.

In brieven d.d. 5, 7 en 11 november 2008 van de Locatiedirecteur oordeelt de PI dat ten aanzien van alle OC-leden sprake is geweest van plichtsverzuim. Aan de heer Celik en de heer Van Teunenbroek wordt evenwel geen disciplinaire straf opgelegd. Aan de heer Louman en de heer Zwarts wordt wel een disciplinaire straf opgelegd, respectievelijk omdat de heer Louman zich al eens eerder aan plichtsverzuim zou hebben schuldig gemaakt en omdat de heer Zwarts als voorzitter van de OC een leidende rol zou hebben gespeeld bij het crisisberaad. De OC-leden zijn tegen deze besluiten in bezwaar gegaan. De Adviescommissie bezwaarschriften Algemene wet bestuursrecht inzake personele aangelegenheden Ministerie van Justitie heeft op 17 april 2009 geadviseerd de bezwaren ongegrond te verklaren, welk advies bij besluit van 21 april 2009 door de Algemeen directeur is overgenomen.

Behandeling van het geschil

Bij brief d.d. 30 juni 2009 heeft de OR het geschil ter bemiddeling c.q. advisering als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR voorgelegd aan de Bedrijfscommissie voor de Overheid. Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie (hierna: de Kamer).

Bij brief d.d. 14 augustus 2009 wordt namens de Algemeen directeur van de Penitentiaire Inrichtingen Amsterdam een visie gegeven op het onderhavige geschil.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 4 september 2009 tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten toe te lichten.

Namens de OR zijn ter zitting verschenen, *de heer T.C. Zwarts, de heer N. Louman, de heer A. Celik en de heer D.S. van Teunenbroek, bijgestaan door hun raadsman de heer mr. P.L.J. Bosch, advocaat bij Bosch en Ruitervocaten te Amsterdam.*

Namens de bestuurder zijn verschenen, *de heer drs. J.L. van Hoorn, toenmalig Locatiedirecteur van het Huis van Bewaring De Weg bij de P.I. Amsterdam en de heer mr. R.J. Vos, adviseur rechtspositie bij de P.I. Amsterdam.*

Desgevraagd hebben partijen aangegeven te kunnen instemmen met een verlenging van de 2-maanden-termijn waarbinnen de Kamer het advies behoort uit te brengen.

Voorts hebben partijen laten weten het advies niet als bindend te beschouwen.

Omvang van het geschil

De OR is van mening dat de bestuurder de OC-leden vanwege het OC-werk heeft benadeeld. Als de bestuurder van mening is dat de OC niet juist heeft gehandeld, had deze stappen moeten nemen tegen de OC en niet tegen de individuele ambtenaren. Bovendien meent de OC dat er geen andere optie openstond dan in beraad te gaan om te kijken hoe zij diende te handelen. De OR wijst er daarbij op dat op grond van artikel 25, lid 1, sub f WOR ten aanzien van de verhuizing adviesrecht open staat, maar dat de bestuurder heeft nagelaten een adviesaanvraag bij de OC in te dienen. De OC meent dat het aan haarzelf is om te beslissen of zij beraad houdt en dat dit niet aan de bestuurder is. Nu de bestuurder tot op heden niet bereid is geweest om de disciplinaire besluiten tegen de individuele OC-leden in te trekken, verzoekt de OR de commissie om bemiddeling. Daarnaast verzoekt de OR om vergoeding van de kosten van de onderhavige procedure op grond van artikel 22 WOR. De kosten die zijn begroot bedragen 7,5 uur ad €210,- per uur (exclusief BTW). De bestuurder heeft laten weten niet bereid te zijn tot het vergoeden van deze kosten, zodat ook in dit opzicht om bemiddeling wordt gezocht.

Standpunt van OR

De OR is van mening dat de individuele OC-leden niet benadeeld mochten worden op grond van hun OC-werk. De OR onderbouwt zijn stelling als volgt:

- er was geen sprake van een individuele kwestie waarin rechtspositionele maatregelen getroffen kunnen

- worden, maar er was sprake van een OC-aangelegenheid;
- de genomen maatregelen zijn schadelijk voor het vertrouwen in de medezeggenschap;
 - het verhuizingsbesluit was adviesplichtig op grond van artikel 25, lid 1, sub f WOR. Daarnaast is door de Locatiedirecteur (die hierover ook nog heeft gebeld met de Unitdirecteur) toegezegd dat hierover advies zou worden gevraagd. Volgens vaste rechtspraak van de Ondernemerskamer van het gerechtshof Amsterdam dient een dergelijke toezegging te worden nagekomen;
 - er is sprake van een niet-toelaatbare benadeling als bedoeld in artikel 21 WOR;
 - eerst op 5 oktober 2008 werd het de OC duidelijk dat de verhuizing definitief zou doorgaan en dat haar geen advies zou worden gevraagd. Derhalve bestond daarna pas de behoefte aan een beraad dat uiteindelijk op de dag van de verhuizing heeft plaatsgevonden;
 - de OC heeft de Locatiedirecteur in kennis gesteld van haar voornemen tot het houden van crisisberaad op 6 oktober 2009. De Locatiedirecteur heeft niet gezegd dat dit niet was toegestaan, maar meldde dat dit de eigen verantwoordelijkheid van de OC was. Het is dan ook niet terecht om vervolgens disciplinaire maatregelen te nemen.

Standpunt van de bestuurder

De bestuurder is van mening dat er geen sprake is van een OC-aangelegenheid, maar van vier individuele zaken. De stelling dat deze zaak aan de bedrijfscommissie had moeten worden voorgelegd, komt de bestuurder dan ook onjuist voor. De bestuurder onderbouwt zijn stelling als volgt.

- De OC-leden zijn niet gestraft voor hun werkzaamheden voor de OR, maar voor hun onwettige afwezigheid op de dag van de verhuizing. Naar aanleiding van deze situatie is door de bestuurder een rechtspositionele procedure op grond van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (hierna: ARAR) gestart.
- De primaire besluiten zijn na een belangenafweging van zowel de onafhankelijke Adviescommissie bezwaarschriften Algemene wet bestuursrecht inzake personele aangelegenheden Ministerie van Justitie als de Algemeen Directeur van de P.I. Amsterdam bij beslissing op bezwaar gehandhaafd. Tegen deze beslissing op bezwaar hebben de leden van de OC geen beroep aangetekend. Hierdoor hebben voornoemde besluiten formele rechtskracht verkregen en staan zij in rechte vast. Het is dan ook curieus te noemen dat de OC en de OR zich niet met deze besluiten kan verenigen.
- Dat voornoemde handelwijze een niet-toelaatbare vorm van benadeling op zou leveren als bedoeld in artikel 21 van de WOR, bestrijdt de bestuurder. Niet is aangetoond dat er sprake is van benadeling en dat de genomen maatregelen schadelijk zijn voor het vertrouwen in de medezeggenschap.
- Veel van de door de OC gestelde vragen zijn reeds uitgebreid besproken, toegelicht, gewogen en te licht bevonden door voornoemde Adviescommissie. Volledigheidshalve voegt de bestuurder het verweerschrift d.d. 26 maart 2009 en de tijdens de hoorzitting van voornoemde adviescommissie voorgelezen pleitnota aan dit dossier toe. In het bijzonder wordt gewezen op de op 19 maart 2009 afgelegde verklaringen van de twee afdelingshoofden, de heren Mattheus en Jansen, van de locatie De Weg.
- De door de OC op 5 oktober 2008 geconstateerde onrust en onduidelijkheid onder het personeel bestond uitsluitend in de hoofden van de leden van de OC. Tot op heden is het nog steeds onduidelijk wat de leden van de OC op de dag van de verhuizing tussen 08.15 uur en 16.15 uur hebben gedaan. Uit het IOLAN-toegangscontrolesysteem volgt dat alle vier de leden van de OC zich na 16.15 uur niet meer in de P.I. Amsterdam bevonden. Overigens zijn de nadien plaatsgevonden interne verhuizingen zonder enig probleem verlopen.

Ter zitting verkregen inlichtingen

De Kleine Commissie heeft ter zitting vastgesteld dat er geen ruimte is voor het bereiken van een minnelijke schikking.

Tijdens de hoorzitting is door partijen de volgende aanvullende informatie verstrekt.

Namens de ondernemingsraad is naar voren gebracht

De ondernemingsraad ziet het bezoek aan de Bedrijfscommissie als een voorportaal voor een bezoek aan de Kantonrechter. Hij beschouwt het advies van de Bedrijfscommissie dan ook niet als bindend. De

ondernemingsraad ziet ruimte voor bemiddeling van de Bedrijfscommissie voor zover de bemiddeling tot doel heeft de leden van de medezeggenschapsorganen in het algemeen en de betrokken leden van de Onderdeelscommissie in het bijzonder door de uitkomst van de bemiddeling weer een comfortabel gevoel hebben. Dit betekent dat minimaal de waarschuwingen uit het personeelsdossier moeten worden gehaald en hierover moet worden gecommuniceerd naar de andere medezeggenschapsorganen. Desgevraagd heeft de ondernemingsraad toegelicht dat hij om een drietal redenen zich niet tot de bestuursrechter heeft gewend. Ten eerste betwijfelt de ondernemingsraad of een verzoek van de ondernemingsraad door de bestuursrechter in behandeling zal worden genomen, ten tweede meent de ondernemingsraad dat de WOR en niet het ambtenarenrecht het toetsingskader moet zijn, ten derde benadrukt de ondernemingsraad dat de leden van de medezeggenschap in het geheel geen procedures willen voeren. Zij willen zich bezig houden met de medezeggenschap. Tot slot wenst de ondernemingsraad dat er wordt geprobeerd het geschil door middel van bemiddeling op te lossen. De Bedrijfscommissie is hiervoor bij uitstek geschikt.

De gemachtigde van de ondernemingsraad deelt aanvullend mee dat hij ook wenst dat de door hem gemaakte kosten door de bestuurder worden vergoed.

De kern van het geschil is volgens de gemachtigde van de ondernemingsraad de vraag of de bestuurder binnen het domein van de medezeggenschap rechtspositionele maatregelen kan nemen. De gemachtigde meent dat dit niet mogelijk is. De bestuurder had het toetsingskader van de WOR moeten gebruiken om vast te stellen of de handeling van de leden van de onderdeelcommissie redelijk is. Slechts wanneer de handelwijze van de leden van de onderdeelcommissie valt buiten de het medezeggenschapskader, dan kan de bestuurder rechtspositionele maatregelen nemen. De bestuurder heeft niet getoetst of het medezeggenschapskader hem handvatten bood. De ondernemingsraad licht voorts toe dat wanneer de bestuurder de verhuizing voor advies had voorgelegd, nog steeds een verschil van mening had kunnen bestaan, maar dat dan de reguliere weg naast de Bedrijfscommissie en eventueel de Kantonrechter was gevolgd. De ondernemingsraad heeft voorafgaand aan de dag van de verhuizing een uitdrukkelijk beroep gedaan op de bestuurder om tot overleg te komen. De ondernemingsraad heeft zelfs overwogen om in een uiterste poging om de verhuizing tegen te gaan een kort geding aan te spannen. Uiteindelijk is niet hiervoor gekozen. Toch voelt de Onderdeelscommissie zich buitenspel gezet door de bestuurder. De Onderdeelscommissie had een lijst met 17 punten opgesteld waaraan zou moeten worden voldaan om de verhuizing soepel te laten verlopen. De ondernemingsraad wijst erop dat het sleutelplan een belangrijk punt was. Ten aanzien van dit punt was er onvoldoende geregeld om zeker te zijn van een zorgvuldige uitvoering. Deze lijst is niet afgehandeld waardoor de verhuizing niet goed was geregeld. De medewerkers van de PI onderschrijven dit standpunt. De ondernemingsraad heeft gedurende de verhuisdag overleg gevoerd. De vraag van de bestuurder wat de Onderdeelscommissie heeft besproken is in dit kader niet relevant. Wat de ondernemingsraad bespreekt gaat de bestuurder immers niet aan. De ondernemingsraad licht toe dat hij van het kastje naar de muur werd gestuurd en niemand een duidelijk beeld had van de verantwoordelijkheidsverdeling. De Torendirecteur stuurde de Onderdeelscommissie door naar de Algemeen Directeur en deze stuurde de Onderdeelscommissie door naar de verhuizers. Wel werd het de Onderdeelscommissie duidelijk dat bij de Unit Directeur geen weersstand bestond om de verhuizing uit te stellen en dat de verhuizers de zorgvuldigheid hoog in het vaandel hadden staan. De Algemeen Directeur heeft aangegeven dat de datum van de verhuizing vaststond maar dat de verantwoordelijkheid voor de wijze van uitvoering lager in de organisatie lag. De ondernemingsraad benadrukt dat het overleg met de bestuurder aan het begin van de zittingstermijn van de Onderdeelscommissie goed was. Echter in de loop van de tijd zijn er een aantal incidentjes geweest die het overleg minder soepel deden verlopen en op dat moment van de verhuizing van de situatie niet zeer goed. Op dit moment is de situatie weer behoorlijk hersteld. Tot slot merkt de ondernemingsraad op dat de ondernemingsraad zelf nooit betrokkene is geweest bij de besluitvorming met betrekking tot de verhuizing. Destijds was ervoor gekozen dergelijke onderwerpen zo veel mogelijk decentraal te bespreken. Op dit moment is echter weer meer en meer sprake van centralisatie van besluiten.

Namens de bestuurder is het volgende naar voren gebracht:

De bestuurder licht toe dat hij bereid is de kosten die de gemachtigde van de ondernemingsraad heeft gemaakt in het kader van de WOR kwestie te vergoeden. De kosten die de gemachtigde van de ondernemingsraad heeft gemaakt ten aanzien van de Awb procedure wenst hij eerst gespecificeerd te zien.

Daarenboven had de gemachtigde van de ondernemingsraad in de bezwaarfase kunnen verzoeken deze kosten te vergoeden en kan de Bedrijfscommissie over deze laatste kosten niet adviseren omdat deze kosten buiten de bevoegdheid van de Bedrijfscommissie vallen. Voor wat betreft het bemiddelingsverzoek meldt de bestuurder dat de disciplinaire maatregel geen onderdeel kan uitmaken van een bemiddelingspoging. De bestuurder licht toe dat het niet in dienst komen alleen wordt geaccepteerd wanneer dit voortvloeit uit rechten vastgelegd in de WOR of het reglement van de ondernemingsraad. De bestuurder licht voorts toe dat de verhuizing niet tot onrust in de organisatie heeft geleid. Tijdens de verhuizing waren buiten de vier leden van de Onderdeelscommissie alle medewerkers aanwezig. De bestuurder onderschrijft dat het hem niet aangaat wat de Onderdeelscommissie bespreekt. Wel gaat het hem aan dat de leden van de Onderdeelscommissie zonder reden niet in dienst gaan. Daarnaast zo meent de bestuurder, was sprake van een interne verhuizing. Het is dan ook nog maar de vraag of sprake was van adviesrecht voor de ondernemingsraad. Toch heeft de bestuurder de Onderdeelscommissie voorgesteld om ten aanzien van de verhuizing om advies te vragen. De bestuurder licht desgevraagd toe dat er verwarring ontstond over de bevoegdheden bij de verhuizing. De verhuizing is onderdeel van een grote renovatie, waarbij de voorbereiding ligt op een ander niveau. De Onderdeelscommissie is bij hem langs geweest om over de verhuizing te spreken. Hij heeft de Onderdeelscommissie naar eer en geweten geïnformeerd. Wel was en is hij van mening dat de verhuizing viel onder de verantwoordelijkheid van de Algemeen Directeur en niet onder de verantwoordelijkheid van de Torendirecteur. Hij heeft de Onderdeelscommissie dan ook doorgestuurd naar de Algemeen Directeur. De bestuurder merkt op dat het niet goed valt uit te leggen dat er onduidelijkheid bestond ten aanzien van de bevoegdheden rond de verhuizing. De bestuurder licht toe dat de Onderdeelscommissie hem op de zondag voor de verhuizing heeft medegedeeld dat zij niet in dienst zouden gaan. Het verzoek van de bestuurder om toch te komen heeft de Onderdeelscommissie in de wind geslagen. Hierop heeft de bestuurder het voornemen kenbaar gemaakt om de disciplinaire maatregel op te leggen. De bestuurder licht voorts toe dat hij het verleden wil laten rusten en positief naar de toekomst wil kijken. Het kan echter niet zo zijn dat dit ertoe leidt dat de rechtspositionele maatregelen worden teruggedraaid. Spreker licht toe dat deze zijn genomen tegen de medewerkers de hoedanigheid van lid van de Onderdeelscommissie speelde hierbij geen enkele rol. De bestuurder benadrukt dat hij niet op zijn strepen is gaan staan, omdat hij het niet eens was met het standpunt van de Onderdeelscommissie. De bestuurder licht tot slot nogmaals toe dat hij geen aanleiding ziet de voorwaardelijke maatregelen uit de personeelsdossiers te verwijderen

Relevante bepalingen uit de WOR:

Artikel 36 lid 3 WOR

Artikel 18, lid 1 en 3 WOR

Artikel 21 WOR

Artikel 22 WOR

Artikel 25 WOR

Overwegingen van de Kamer bij haar advies

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte en het ter zitting besprokene, overweegt de Kamer het volgende.

Ten aanzien van vier OC-leden zijn rechtspositionele maatregelen genomen omdat zij gedurende een dag – naar het oordeel van bestuurder- ongeoorloofd niet de hen opgedragen werkzaamheden hebben verricht. Het bezwaar tegen het opleggen van de rechtspositionele maatregelen is inmiddels afgewezen, zodat de OC-leden thans, via de OR, de weg naar de Bedrijfscommissie bewandelen en zich erop beroepen dat zij in strijd met artikel 21 WOR zijn benadeeld.

De vragen waarvoor de Kamer zich thans ziet gesteld zijn 1- of de Onderdeelscommissie mocht besluiten om op 6 oktober 2008 een ‘spoedberaad’ te houden en 2- of de reactie van de bestuurder op dit spoedberaad is aan te merken als een benadeling als bedoeld in artikel 21 WOR.

Ten aanzien van de communicatie over de verhuizing

Aan het geschil ligt ten grondslag dat de bestuurder heeft nagelaten om de OC t.a.v. de verhuizing om advies te vragen. Tijdens de hoorzitting van de Bezwarencommissie op 10 april 2009 erkent bestuurder ook dat de OC adviesrecht had. Uit het verhaal wordt niet duidelijk waarom bestuurder heeft nagelaten om bij de

OC om advies te vragen. Uit de toelichting tijdens de hoorzitting is het de Kamer gebleken dat in de periode voorafgaand aan de verhuizing en dan vooral in de periode waarin de verhuizing werd voorbereid, onduidelijkheid bestond over de vraag wie uiteindelijk de verantwoordelijkheid droeg voor de verhuizing. Uit de toelichtingen van de ondernemingsraad en de bestuurder tijdens de hoorzitting op 4 september 2009 valt in ieder geval op te maken dat de bestuurder van mening was dat, aangezien de verhuizing organisatiebreed werd aangepakt, de Algemeen Directeur de eindverantwoordelijke was voor de verhuizing. Uit de toelichtingen blijkt eveneens dat de Onderdeelscommissie met de Torendirecteur heeft gesproken over de verhuizing. De Torendirecteur heeft de Onderdeelscommissie doorverwezen naar de Algemeen Directeur. De ondernemingsraad heeft vervolgens met de Algemeen Directeur en de organisatie die de verhuizing uitvoerde gesproken. Uit de toelichtingen blijkt dat bij geen van de gesprekspartners van de medezeggenschap duidelijkheid bestond over de eindverantwoordelijkheid voor de verhuizing. De Kamer stelt dan ook vast dat de wijze waarop de communicatie rond de verhuizing in het algemeen en tussen OC en bestuurder in het bijzonder, is verlopen, in ieder geval niet de schoonheidsprijs verdient.

Ten aanzien van het spoedberaad

Ingevolge artikel 14 WOR regelt de OR in zijn reglement zijn werkwijze. Artikel 18 WOR ziet op de vaststelling van het aantal, dat een OR-lid aan werkzaamheden voor de OR mag besteden. Blijkens het advies van de Bezwarencommissie geldt er in casu een faciliteitenregeling. Tijdens de hoorzitting van 10 april 2009 is aangegeven dat de OC-leden 9 uur per week mogen besteden aan vergaderen. Deze uren worden van tevoren ingeroosterd. Het is de Kamer uit de toelichting tijdens de hoorzitting gebleken dat de Onderdeelscommissie pas de dag voorafgaand aan de verhuizing de bestuurder heeft medegedeeld dat de leden van de Onderdeelscommissie niet in dienst zouden gaan, maar bijeen zouden komen voor spoedoverleg. De Kamer is van oordeel dat de wijze waarop de ondernemingsraad is omgegaan met de acute verhuizing niet strookt met de wijze waarop de vergaderingen volgens de faciliteitenregeling vooraf worden gepland. De Kamer is evenwel van oordeel dat zich situaties kunnen voordoen waarin het niet mogelijk is om vooraf een vergadering te plannen. De ondernemingsraad moet in acute situaties de ruimte hebben om bijeen te komen voor overleg. De noodzaak om gedurende de gehele werkdag in overleg bijeen te komen blijkt niet uit de stukken en is evenmin tijdens de hoorzitting duidelijk geworden. De Kamer is op basis van het vorenstaande van oordeel dat de Onderdeelscommissie met deze handelswijze van een duidelijk statement heeft willen maken naar de bestuurder. Zij was het niet eens met de wijze waarop de verhuizing werd doorgevoerd. Alhoewel de Kamer van mening is dat de ondernemingsraad betere middelen heeft om zijn standpunt duidelijk te maken, bijvoorbeeld een spoedoverleg in aanwezigheid van de bestuurder, is de Kamer van oordeel dat de Onderdeelscommissie gezien de gegeven omstandigheden een intern spoedberaad kon houden.

Ten aanzien van de handelswijze van de bestuurder

De Kamer is allereerst van oordeel dat het niet aan de bestuurder is om te treden in de wijze waarop de Onderdeelscommissie zijn werkzaamheden inkleedt en uitvoert. Het is derhalve aan de eigen beoordeling van de Onderdeelscommissie om te bepalen of er aanleiding bestaat om samen te komen voor een spoedberaad. Het feit dat dit beraad de gehele dag duurde en dat de bestuurder geen informatie kreeg over hetgeen was besproken heeft naar het oordeel van de Kamer ervoor gezorgd dat ook de bestuurder een statement heeft willen maken en (een deel van) de leden van de Onderdeelscommissie een voorwaardelijke disciplinaire maatregel geeft opgelegd. De Kamer is van oordeel dat de bestuurder niet van de Onderdeelscommissie mag en kan verwachten dat zij openbaar maakt hetgeen tijdens een ingelast intern spoedoverleg is besproken.

De Kamer is op basis van het vorenstaande van oordeel dat de Onderdeelscommissie door middel van het langdurig spoedoverleg zijn ongenoegen kenbaar heeft willen maken ten aanzien van het doorvoeren van de verhuizing. De Kamer is van oordeel dat deze actie moet worden gezien als een actie van de Onderdeelscommissie en niet van de leden van de Onderdeelscommissie in hun rol als medewerker van de PI. De maatregel die de bestuurder vervolgens treft, raakt de leden van de Onderdeelscommissie louter als medewerker van de PI en niet als lid van de Onderdeelscommissie. Het handelen van de leden van de Onderdeelscommissie binnen de Onderdeelscommissie heeft hierdoor gevolgen gekregen voor het functioneren als ambtenaar binnen de Penitentiaire Inrichtingen Amsterdam. Tijdens de hoorzitting heeft de bestuurder betoogd dat hiervan geen sprake is aangezien de leden van de Onderdeelscommissie ondanks

de maatregel net als iedere andere ambtenaar hun carrière kunnen voortzetten en bijvoorbeeld intern kunnen solliciteren. De Kamer kan de bestuurder niet geheel volgen in dit standpunt. De Kamer is van oordeel dat de betrokken leden van de Onderdeelscommissie weliswaar dezelfde mogelijkheden hebben als alle andere ambtenaren, maar op voorhand kan niet worden uitgesloten dat de voorwaardelijke maatregel die in het personeelsdossier is opgenomen, invloed heeft op bijvoorbeeld het verloop van een sollicitatieprocedure. Dat de maatregel leidt tot benadeling van de leden van de Onderdeelscommissie die deze maatregel opgelegd hebben gekregen is dan ook niet ondenkbeeldig. Op grond van het vorenstaande is de Kamer van oordeel dat het besluit van de bestuurder wel degelijk een benadeling inhoudt in de zin van artikel 21 WOR.

Ten aanzien van de vergoeding van de proceskosten

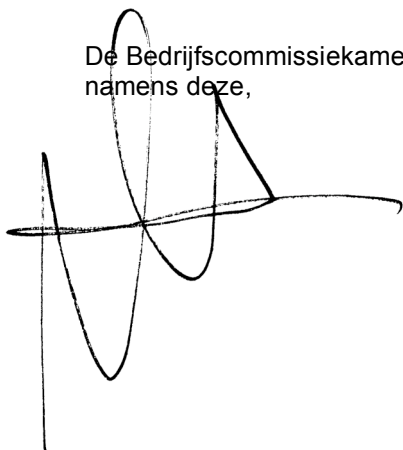
Voor zover de gemachtigde van de ondernemingsraad heeft verzocht om vergoeding van de kosten ten aanzien van de eerder gevoerde procedure betreffende de individuele bezwaren van de leden van de Onderdeelcommissie is de Kamer van oordeel dat de gemachtigde van de ondernemingsraad tijdens de bezwaarfase had kunnen verzoeken om vergoeding van deze kosten. In artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is immers bepaald dat de kosten die een belanghebbende in verband met de behandeling van zijn bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken de kosten onder voorwaarden kunnen worden vergoed. Het is dan ook niet aan de Kamer om te adviseren over de vergoeding van deze kosten. De Kamer is voorts van oordeel dat voor zover de ondernemingsraad kosten heeft gemaakt in het kader van de procedure bij de Bedrijfscommissie deze kosten in aanmerking komen voor vergoeding.

Advies

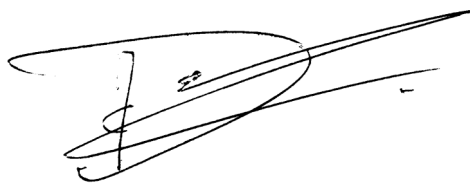
Den Haag, d.d. 27 oktober 2009

De Kamer acht zich bevoegd tot kennisneming van het geschil. De Kamer verklaart belanghebbende ontvankelijk. De Bedrijfscommissie adviseert de bestuurder de voorwaardelijke maatregel die hij heeft opgelegd aan twee medewerkers van de Onderdeelscommissie te vernietigen.

De Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie,
namens deze,

J.W. Dieten
voorzitter

J.C. Dekker
secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan, bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Rechtbank, sector Kanton, (artikel 36, vierde lid, van de WOR).